

AD ARTIC. CLII.
ARGUMENTUM.

Articuli defensionales à reo exhibiti sed non concludentes rejiciendi sunt, Et tum contra eum secundum Juris ordinem procedendum est.

EXEGESIS.

Duo sunt hujus Articuli membra : I. *Rejectio articulorum non concludentium.* Nimirum quando Judex articulos defensionales à reo exhibitos ex consilio Prudentum pro relevantibus aut concludentibus non agnoscit, quòd tum ejusmodi defensio in istis articulis fundata non sit admittenda. Dicuntur autem *Articuli non-concludentes*, ex quibus, si testes super iis pro veritate deponunt, non tamen inferitur, quod probare intendit reus. Quales sunt, qui neque directè, neque indirectè, neque ullo alio modo causæ adminiculantur. De quibus legi poterit, Gail. l. i. Obs. 81. n. 4. p. 144. Et hæc sententia fundatur in antiquo illo brocardico Jctorum : *Ad probandum admitti non debet, quod probatum non relevat.* per l. 21. C. de Probat.

II. *Causæ decisio* : Nam quando (1) Reus homicidium fatetur (2) excipit, illud non dolo, verùm ex justis causis, quibus à pœna homicidii liberari possit, se fecisse, (3) exceptionem istam probare nequit, quin potius (4) in exceptione allegata succumbit, tum procedendum est, sicuti in ejusmodi manifestis maleficiis procedere oportet : Hoc est, ut reus tanquam confessatus homicida capitali supplicio afficiatur ; aliter enim adversus confessatum homicidam procedi nequit, quam ut ille debito modo puniatur.

ARTIC. CLIII.

Reo se ad probationem exceptionis offerente, de sumptibus in litem faciendis, quomodo caveatur.

Über wen die Abzug in obgemeldter Ausführung gehen soll.

Wadaber einer jemand entleibt hätte/ und deshalb in Gefängnis käme/ auch der Entleibung bekäntlich wäre / und doch der vorgemeldten Ursachen eine/oder mehr / die ihn solcher Entleibung halb/